

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Jn vigilia nativitatis d[omi]ni. Textus eua[n]gelij Mat. i. ca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](#)

In vigilia Nativitatis dñi.

Jordanē. Sz hec prie nō berbanta: sz
berbabora dī: fm Orig. et Chrys. vt dī
Morālē loānes q̄ pparat. Etū est.
vī chīo ad cor humanū fecit pdicatore
Debet ḡ pdicatorū est vox pfecta. Est
aut̄ pfecta vox fm Ili. si est altra: suah
uis: et clara. q̄ ḡ pdicatio p̄f celestia et
et feruēs: et nō obscurata scadalia v̄ iſ
rāta. Deb̄ etiā clamare et dirigere sic
loānes. Quō aut̄ est: an chīs incederet
calciat̄ vel discalciat̄. Ut em q̄ discal
ciat̄ incederet alīq̄b. qbusdā v̄ op
positū: et maḡ est pcertatio de h̄ inf Al
col. de ly. et Paulū burge. Dar. i. Sz
pitas est id qđ Aug. dī in ll. de v̄b dñi
vbi ait. De his calciamēt̄ q̄b calctati
sum̄ pforat me v̄b Iesu. q̄ n̄ illi calci
at̄ fuisse: de eo loānes nō dixisse. Lu
lus non sum̄ dign̄ corrīgl̄a calciamēt̄
soluere. Surrepat ḡ hūana p̄spūto dī
ēs. ego euāgēlīu suo: q̄ nudo pede am
bulō. hec ille. Qđ v̄o dī Mat. x. q̄ chīs
pcepit apl̄is ne portarē calciamēt̄: in
telligit fm s. Tho. sup Mat. et Aug.
de con. euā. ne portarē calciamēt̄ alta
ab his q̄b acut̄ erant calciati. Unū et fm
Dar. c. vj. erat calctati sandalīs: q̄ v̄
dī s. Tho. sup Mat. erat calciamēt̄
pauper̄. Pro his aduerte q̄ illa v̄ba q̄
sibi ponunt. s. Mat. x. vbi v̄inal̄ dicit.
Nolite possidere aux̄ neq̄ argēt̄: neq̄
pecunia i zonis vris: nō perā in via: neq̄
duas tūcas. l. vestes duplices. vt ex
ponit s. Tho. sup Mat. neq̄ calciame
ra: neq̄ v̄ga. dign̄ est em̄ opart̄ merce
de sua. Ita inq̄ v̄ba dupl̄ exponit.
Prīo fz Hiero. et Chry. q̄ dicunt q̄ ista
fuerit apl̄is tradita p̄ modū p̄cepti solū
peo ip̄e q̄ pdicabāt iudeis: q̄ pdicatorū
bus puidere p̄sueuerant. l. v̄q̄ ad chīl
passionē. Et hūc psonat dictu chīl ip̄e
sue mor̄: qđ h̄ Lūc. xxv. Qđ mis̄ vos
Inq̄ sine sacculo. l. bursa et pera: et calci
amēt̄: nū qđ aliqd defuit vob̄. At illi
dixer̄t. Nihil. Dixer̄t ḡ eis. Sz nūc q̄ fz
sacculū rollat s̄l̄ et perā. et h̄l̄. q̄ extūc
bēbant ḡtib̄ pdicare. Aug. v̄o expōit
vt in ist̄ p̄bis n̄ fuerit p̄ceptu apl̄is/
veq̄ p̄sultu: sz fuerit eis data licētia. cō
seqn̄ (vt dī) mēl̄ faciebat q̄ ista nō ac
clp̄edī sumpt̄ ab his q̄b pdicabāt: et
kuabāt q̄ suātes. Unū et Paulus lucra
bas maib̄ suis ne acciper ab alijs. Sci
endū ē ēr q̄ Mar. vj. v̄r q̄ apl̄i deberēt
portare v̄gā qđ h̄ Mat. negar. s̄ v̄r dī
Aug. v̄n̄ meraphorice: et alī ad līaz su
mit v̄gā. Mar. ḡ v̄ q̄dā dicūt p̄ v̄gāz
intelligit subsidiū t̄paliū. Dar. v̄o ad
līam acceptit: q̄ iudeor̄ doctores v̄gāz
in signū doctrine ferre cōsueuerit. Amē.

In vigilia nativitatis dñi.
Textus euāgely Mat. i. ca.

Om̄ ess̄ despōsata m̄
Iesu maria ioseph aīq̄
quen̄t̄ inuenta est in
v̄to h̄ns de sp̄uscō. Jos
eph aut̄ vir eī cū esset iust̄: et
nollet eam traducere: voluit oc
culte dimittere eā. Hec autē eo
cogitāte ecce angelus dñi in so
mīs appuit eī dī. Joseph fili
dāvid noli timere accipe marīā
cōiugem tuā: Qđ em̄ in ea na
tum est de sp̄uscō est. Parlet
aut̄ filiū: et vocabis nomē eius
Iesum. Ip̄e em̄ saluū faciet pos
pulu suū a peccatis eoz.

Olm̄ esset despōnsa
ta m̄ ieuā. Mat. i. In p̄nt̄
euā. tāgūn̄ tria pūcta q̄ s̄l̄. cō
ceptio: fluctuatio: reuelatio.
Quātūlād p̄m̄ selēdū est līalit̄ q̄ fm̄
doctrinā s. Tho. iij. p. q. xix. arf. ij. brā
v̄go q̄n̄ pcepit chīm erat despōsata et
etiā domī hīra: q̄. s. lā adduxerat eā lōq̄
seph ad domū suā. Aliq̄ em̄ non fuisse
sufficiēt p̄sulm fame el̄. l. si nō fuisse
tige sui p̄cepī i domo sp̄os. q̄ fz Chry.
deder̄t est puelle etiā despōsate i domo
patna z̄cipe. Sz h̄ est duplex dubitav
ito. Dīa q̄re chīs voluit de despōsata
nascl̄: Ad h̄ r̄n̄ v̄ s. feria. iiij. post ter
tiā dñicā. Scda q̄re s̄l̄ erat iam i domo
sp̄os nō cōuenerat carnalr̄. Ad h̄ dī: q̄

Tractatus

.II.

mos fuit apō iudeos hīc despōsatas p
allī dīes in dōmo spōsi an carnalē co/
pulā. In his autē dīebi oīonib⁹ vacabat
iplozādo miām dñi. vt p̄z Tōbie. viij.
Res ḡta acta ē. Māria ei vōuit vgl
nitate deo si ei placere: deīi cōmītēs
se diuine dispōni/nupis et cōfēntē in co/
pulā cōiugalē explicitē: q̄ p̄sistit in vicu
lo aiōz: et nō corpor. glo. isti. de pa. po.
h. j. In carnalē autē ip̄līste si deo place
ret. Unū fuit ibi vēz mīsimoniū. vt p̄z p
s. Tho. vbi s. Deīn fuit p̄ aliquā dīes i
domo sponsi: et in illis dīebi an carnalē
copulā Ioseph cōgūt yorū Mārie. vt
cōfēt: de v̄ginitate suāda: et absolu
tūc v̄fēq̄ nouit. Ip̄e em̄ Ioseph tūc erat
v̄go: q̄ nunq̄ credendū est chīm mīez
comēdare voluisse nisi v̄gini. Deīnde
angel⁹ appuit v̄gini et cōcepit. Post con
cepīt v̄go fuit cuīz Helisabet trib⁹
mēstib⁹. id eū rediūt appuit guida. Dr
ḡ (cū esset despōsata) īmo et ad domū
spōsi adducta (mat̄ Ioseph) id est saluato
ris (maria) q̄ dī stella mar⁹ (Ioseph) q̄
fuit faber lignari⁹. Et in hoc sc̄at fm̄
Chrys. q̄ chīs per lignū crucis salvaret
mundū (anteq̄ p̄uenīrēt) carnalē fm̄
Chrys. q̄uis cōuenīssent in una domo:
(Inuēta est). l. ab ip̄o Ioseph fm̄ Hiero.
(In vīero h̄ns). l. guida (de spūsītī). l.
vture spūsītī fm̄ Chrys. Qui spūsītā
cius in cōceptiō suppleuit locū maris.
Pro h̄ nota ex doctrīna s. Tho. iij. p.
q. xxxi. q̄ in feia trivolex est sanguis sup
fluus in idūtū. Prīm⁹ ē sanguis q̄ iā
trāsluit i semē. Iste ē imp̄fect⁹ in ḡne se
mīnū. vt dī in lī. de ḡnatiōe nīaliū. Unū
ad generatōez nō r̄c̄rīfīne: de talī cō/
cepit v̄go. q̄ iste nō deducit ad matrīcē
p̄ resolutōez: nīli interuenītē cōcupīa.
Alius est sanguis mēstruus q̄ est quod
dā nature purgātū: et p̄ singlōs men
ses emītēt. Et autē tertī sanguis val⁹
de dīgest⁹: q̄ nō trāsluit in semē: et nō est
purgat⁹ p̄ exp̄ulsionē mēstrui. Istū na/
tura p̄parat ḡnātōl: et ex isto cōcepit vir
go spūsītī deducēt illū ad matrīcē: si
cūt in alijs deducit p̄ semē maris. Et
nota q̄ tōra trīnitas fecit istūz effectū.
regulā theologoz: sed tñ attributū spūt
sc̄tō fm̄ sc̄m Tho. vbi s. q. xxvij. Nam
istā incarnatōem fecit dīs et bonitatēz
natura hūana est assūmp̄ta ex grā: et ad
h̄ facta est assūptō: vt ille h̄ esset san
ctus. Manifestū est autē q̄ bonitas et
grā attributū spirituītī: et sacrificiō
fit per spūsītī. Irē nota q̄ ista p̄po
sito de: iportat efficiētā et cōsubstant
ialitatēz: et v̄rūq̄ cōuenīt spūsītī respectu chīl. cōsubstantias q̄dem rōne p
sone. efficiētā v̄o rōne nature assūptō.
vt p̄z vbi s. Augu. tamē dīcit q̄ quānq̄
do yna diuīna p̄sona nominat̄ sc̄t in reh
bus ad extra de quib⁹ loquit̄: tota trīnī
tas intellīgit̄. Unde esse cōceptū spī
rituītī: est esse cōceptū p̄tūre del. Est
autē sciendū q̄ sicut dīctū brūs Hiero.
Helutdius hereticus / qui existimauit
beatā Māriā post chīm multos filios
babuissē: hīne sumit argumentū sic ar
guens. Si Māriā et Ioseph nūc cō
uenīssent: euāgelista nō dixisset: anteq̄
cōuenīrēt. Ad hoc respōdet brūs Hiero
ronym⁹. per distinctionē. Nam ista dī
ctio anteq̄: importat ordinē ad futurū
duplī. Uno mō realiter: vt si dīcto. He
rī aīc̄ veniret vespa/ p̄cessit meridies.
Sensus est em̄: q̄ p̄bus venit meridies:
deinde vespa. Alto modo fm̄ rōne
vel intentionē: vt si dīcto. Anteq̄ rome
pranderē in portu nauīgauit ad Africā.
Non em̄ est sensus q̄ post nauīgātōem
ad Africā sim p̄āsus rome in portu: s̄
sensus est q̄ intēdebat p̄ādere et poccu
pat̄ suz a vēris: et nō p̄āsus nauīgauit.
Remig⁹. aut̄ exponit: anteq̄ cōuenīrēt
ad solēnē celebrazōz nuptiāz: et nō aīc̄
p̄uenīrēt carnalē. et sic cessat oblectio.
Dōraliter instrūltur: q̄ q̄ abstinentē
a voluptatib⁹ corporalib⁹. sic ista spōsa q̄
i domo mariti se p̄tinebat / cōcipiūt de
spūsītī: quia p̄cipiūt in mente delecta
tionē spūalem. ps. Renuit cōsolari alia
mea. s. sensu alit̄. et seq̄: memor fūl del
et delectat⁹ sum. Quantū ad sc̄dm dī
(Ioseph autē vir el⁹ cū esset iust⁹: et nō
let eā traducere). l. p̄palare fm̄ glo. vel
ducere in p̄iugū fm̄ Orig. (voluit ec
q̄ indlūlīla s̄toga trīnitas ad extra: fm̄
cul. dīmit̄. eā) Pro q̄ sc̄dū est q̄ post

In vigilia natiuitatis

Et maria regressa est ab Hellisabet post
 tres menses ioseph videt eam turgido vē
 tre habuit argumēta iisolubilia ex ytra
 q̄ p̄te: ut ita dicā. Ex una em̄ p̄te videt
 bat ventrē: et scelbar se nō ē i ca: et q̄ sp̄
 sa fuerat absens tāto tpe: ex alia vō no
 uerat voluntate v̄gis cū q̄ vouerat vir
 ginitatē: et fīm Chrys. existiabat ipossi
 bile mariā cecidisse. Circa h̄ ḡe triplex
 op̄tio. Quidā em̄ vi Amb. et Aug. dī
 cur: et declinavit ad illā prem q̄ suspic̄a
 bat q̄ Maria adulterasset. et huic op̄i
 sionis. Tho. i. lī. p. in. xix. ar. q̄. ad
 terrū videt fauere. Sz h̄ statim oris
 dubitatio. Si ei suspic̄abat q̄ eēt adul
 tera: quō erat tū? si nolebat eā tradu
 cer. i. p̄palare. Ad h̄ soluit p̄mo Chry.
 dī. q̄ euāgelistā noiat eū iustū a iusticia
 legali v̄l ḡnali: q̄ dī oī v̄tute: ita q̄ tō
 dicit̄ ē iust? q̄ plus nō āt dicit̄ ē iust?
 a iusticia q̄ est fr̄ cardinalis et sp̄cialis.
 Scđo soluit Aug. q̄ istud p̄tm̄ erat oc
 cultū: ita q̄ ip̄c sol̄ de h̄ posat aduerte
 re. iō n̄ erat publice denūciādū. Tertio
 soluit Rab. q̄ iust? fuit i h̄ q̄ nolebat et
 cohabitare: h̄ plus i h̄ q̄ nolebat eam tra
 ducere. Quidā vō vt Orige. et Remi.
 dicit̄ q̄ declinavit ad aliā p̄te: q̄ scens
 chīm d̄ v̄gie nasciturū. et q̄ Maria eēt
 de semī dauid et rāte scitari: credidit:
 q̄ eēt ista. iō indignū se reputauit el̄ co
 habitariōe. vñ nolebat eā traducere. i.
 ad se ducere i zhūge: h̄ volebat eā repu
 diare. Et huic opinib̄i s. Tho. fauer in
 lī. dī. xx. q. q̄. ar. q̄. ad v̄tismū. Quidā
 vō dicit̄ q̄ erat pplexus. et huī sine vi
 deū eēt Hiero. q̄ air. Hoc testimoniū ma
 ximū ē q̄ ioseph sc̄is eī castitatem et ad
 mirās q̄ euenerat: celat illērio: c̄ my
 steriū nesciebat. hec ille. Dibi apparet
 q̄ sc̄daz. opinione dstruunt āgel̄: q̄ volē
 suadere ioseph ne tieret accipe eā: dixit
 q̄ p̄cebat d̄ sp̄u sc̄tō. Hoc eī fullz magis
 eū fr̄ere si rōne scitari: eā d̄serere vole
 bat. Sz n̄ ē rōnable q̄ absolute et certi
 tudiāl̄ tūdeauerit eā eēt adulfaz cū sci
 ret yna v̄gie paritū: vt dī Hiero. et
 possit̄ poss̄ dubitare de ista. Relinq̄ ḡ
 tria opinio vt ha. Et sic ex hūllitate no
 lebat cohirare rāte scitari ex una p̄te:
 effectus: n̄c nec prudēs rex se introniz
 et dī s. Tho. i. lī. et ex pletate nolebat
 tāto d̄ officijs sb̄dīcōp. nisi vbi illi d̄ficijs
 ea traducere. i. publice d̄issamār. vt tā
 tē
 dt i. lī. p. Angel̄ āt iussit cū nō tiere: h̄
 illā hūllitatē: et dixit cepeōez fuisse san
 cta: h̄ suspic̄oēz. Sed q̄re v̄go flueruāt
 secretū dī si iuelauit. Rūder b. Elīn. q̄
 nesciebat si placeret do et firmis crede
 bat q̄ d̄s h̄ fuetaret cū eēt oportunū: s̄c
 et fec. Est āt h̄ vñ cūdēs signū q̄ alte
 fuetaret a do s̄nt: q̄ eas n̄ māfestat ēt
 vbi videt oportunū: q̄ s̄t cū hūllitate.
 Moral̄ iſtruimur q̄ q̄n q̄s ē pplexus
 sug alte d̄ficio: potī ad misēdiaz q̄ ad
 iusticiā declinādū ē. Lū eī s̄t partitū tu
 ra obscurare fauēdū ē potī q̄ actori.
 extra d̄ re. iūr. li. vj. Et p̄mū dem̄ dēū
 imitari q̄ p̄nt̄ vita ē ad misēdiaz p̄nior
 q̄ ad iusticiā. Quātū ad fr̄iū sc̄dū ē
 q̄ s̄c dī Remi. Si ioseph p̄siliū suū p̄fe
 cisset: oīno b. v̄go fuisse alīq̄ mō ifama
 ta: iō q̄ d̄s statī murauit eī p̄siliū. Vñ
 dī (Hec aut̄ eo cogitare) glo. i h̄ notāk
 anim⁹ sapient̄ q̄ nil temere vult̄ incip̄e.
 hec ille. Chry. i omel. Notak ēt māsue
 tudo ioseph. q̄ n̄ll̄ enarrauit suā suspic̄
 tiōcz: neq̄ eī q̄ suspecta erat. h̄ i se cogl
 tabar. hec ille. Deq̄ (ecce āgel̄ appuit i
 sonis ioseph dices) tūc eī aīa q̄etar̄ sen
 libi aptitor est ad p̄cipiēda dīvia. Et in
 sōno qdē n̄ h̄ v̄l v̄l rōnis q̄ntū ad iudicār
 eo q̄iudicū stāt p̄solutōez ad p̄ma p̄n
 cipia cognitōis. i ad sens⁹ q̄ tunc ligant̄
 oēs aut̄ qdām: h̄ tñ tūc q̄ntū ad p̄cip̄e.
 Est āt notādū h̄ Chry. q̄ āgel̄ n̄ appu
 it eī māfeste: q̄ erat valde fidēl. Pasto
 rib̄ āt appuit māfeste: q̄ idigebat rāb
 q̄ rudes: s̄c et zācharias p̄p̄t icreditah
 re: i b. v̄go p̄p̄ea q̄ p̄ma erat q̄ d̄sumis
 reb̄ iſtruēbat: et itey q̄ erat v̄a m̄: n̄ āt
 ioseph v̄r̄ p̄. Est āt notādū p̄ dīcto
 Chry. q̄ h̄ b. Dio. ad dinaz p̄uidētiā p̄
 tinet rex nāz n̄ d̄struer h̄ saluār. Igr̄ d̄s
 vult nāles suas op̄ariōes et suos effect̄
 h̄z: n̄c p̄ illas aliqd fac̄ sine nec̄itate: et
 vbi ille d̄ficiūt: ipe supplere: q̄ n̄c abun
 dat i sup̄flus n̄c defic̄ i nēarh̄s: s̄c n̄c nā
 qua ipe iſtituit. Nūq̄ igr̄ d̄s fac̄ mīra
 clā: vbi v̄l q̄n nāles cæ. p̄ducer et effice
 p̄nt̄ alīq̄ vbi: q̄n: et quō d̄s vult illa p̄du
 ci: h̄ letat iuerti creaſuras factētes suos
 effectus: n̄c nec prudēs rex se introniz
 et d̄ officijs sb̄dīcōp. nisi vbi illi d̄ficijs

eū

Tractatus

II

unt. Sicut etiā deus nō admonet aliquē spē aliter vbi sufficiū scripturaz et sc̄toꝝ monitōes: neq; oīdit visione i somnis vbi sufficiū spiratio cordis: neq; oīdit vi sionē corporalē z sensibilē vbi sufficiū imago hoīs vī hō et lāt̄ i p̄e alī hoī aī ginalaria z i somnis: vt i postō: nec fac duas vbi sufficiū vna. fm illō Job. xxvii. Sel̄ loq̄ dē: z sc̄do idipm nō repert̄.

Est etiā norādū q̄ sic credere faciliter somniis leue ē p̄iculōsū. Ira etiā nimis tarde credere vbi occurrit s̄q̄ bona de q̄b̄ sc̄ti loquū: z de q̄b̄ forte diceſ i q̄b̄ sc̄tiōib̄: vides ifidelitas. Un̄ Chrys. cō mēdat ioseph: q̄ crediderit āgelo appa rēt̄ i somnis: z zacharias fuit p̄nt̄: q̄ nō credidit āgelo apparet̄ tpe sacrificij q̄d signū erat bona apparitōis. In hac tñ re gñalē regulā omib; sufficiē dare credo ipossible: n̄l si q̄ se q̄sq̄ spūal pa tris p̄silio būllē cōmittat. (Joseph fili dauid) iō dauid cōmētāt̄ fz Chrys. q̄a v̄chō loq̄ volebat q̄ pmis̄ fuerat Da uid (Noli t̄cē accipe). i. it̄ retinere fz Chrys. q̄ lā mēte dimissā erat. Ut fm Rab. nōl t̄cē accipe ad assiduā cohabitatiōez (maria coiugē tuā) fm Amb. Maria dī p̄lū celebratiōe nuptiaz: n̄ corpor copularōe. Et nota fm Chrys. sup Bar. q̄ triplici cā āgelo apparet̄ ioseph. Prōne n̄ lūt̄ peccaret. Sc̄do p̄p̄ honoř marie. Tertio vī diligēt̄ se cu Rodiret ab illa q̄p̄ p̄us. Apparuit tñ p̄ Receptōez v̄gis n̄ an̄: fm eūde: ne ioseph dubstaret sic z zacharias: cū mat̄ sit v̄ ginē p̄cipe q̄ sterile (Q̄d ei i ea natū ē) Nō dī d̄ ea. q̄ loq̄ de natūrā i v̄fo. n̄ ex v̄tero (d̄ spūsc̄ro ē) Nā sic. dī s. Tho. sup Bar. i seminē mar̄ est p̄t̄ forma tluā q̄ ē in sp̄t̄ib̄: z deduc̄ materiā ad matrīce z ea ibi fouet: z corpuleta suba Spūsc̄tūs q̄ renuit vīcē semis q̄ ad p̄t̄ mū: nō āt̄ q̄ ad scdm. Sz q̄re nō dī spūsc̄tūs p̄i chri. Rūder Aug. q̄ ēt̄ de hoī aliqd nascit̄ q̄d tñ nō ē hoīs filī: vt ver mis z capill̄. Et int̄edit Aug. q̄ optet filī eē clūsē nature cū p̄e. Chrs. ḡ v̄ dī s. Tho. vbi s. nō ē filī spūsc̄tū ad naturā hūanā: cū n̄ sit eiusdē nature cū eo/nc̄ q̄ ad diuinā: q̄ nihil accept̄ filī spūsc̄tū: h̄z bñ ecōuerlo. Sz. lū. p̄e. q̄.

xxij. assignat altā rōnē s. Tho. dī dī ces. Q̄n aliqd dī de aliq̄ fm p̄p̄ia z p̄fēra rōnē nō dī dī dī fm imp̄fectā: sic q̄a socrates ē p̄ile hō nō dī hō/eo mō quo imago hoīs vī hō et lāt̄ i p̄e alī hoī aī similef. Quia ḡ chis ē filī dī vere z p̄fecte z p̄p̄ p̄ etnā gñatōnē. nō dī dī filī dī fm creatōez vel iustificatiōez i naturā hūana. Jō solī etnā p̄ils ē filī: yō aūt̄ spūsc̄tū v̄l totū trinitā. (ps̄ r̄ler aūt̄ filiū z vocab) fm Rab. non dī ipones s̄z vocab: q̄r imposta ē h̄ nomē a deo (nomē eī t̄fē) s̄lūt̄or. Nā fm H̄ero. t̄fē hebreo fmōc̄ saluator. dī vñ subdit̄ (i p̄e eī s̄lūt̄ faciet p̄plm suū) i p̄plm sanguine suo sc̄ificatū. I. ch̄t̄ia nu: nō aūt̄ suū. i. t̄udatū: q̄ p̄sueverat ēē p̄pls dñi. Nā dī Dan. ix. c. Nō erit eī p̄pls q̄ cū negatur̄ est (a p̄t̄is eorū) Eḡo ista salus ip̄ualis est: nec vñq̄ hācte nūt̄ nouū q̄ntum ad significatiū. Dō raliter docemur q̄ cū lūt̄ hō bono fine mouet: si nō sit p̄ceps sed delib̄eret se cū an bñ vel male faciat: nō deest eī dī uñū p̄siliū q̄ retrahaf a malo.

In nocte natūratis dñi.
Textus euang. Lu. ca. ii.

Exist edictuz a cesare au gustō ut describeretur uniuersus orbis. Hec d̄ scriptio p̄ria facta ē ap side syrie cyrino. Et ibat oēs ut p̄fiterent: singuli i suā ciuitatē. Ascendit aut̄ z ioseph a galilea ad ciuitatē nazareth in iudeā ci uitatē dauid q̄ vocat̄ bethleem: eo q̄ esset de domo z familia da uid: vt p̄fiteret cum maria deo sponsata sibi v̄kore p̄gnate. Fa ctum ē aut̄ cum eēt̄ ibi implet̄ti sūt dies vt pareret. Et pepit filium suum primogenituz. Et pannis eum inuoluit: z reclina uit cum in p̄sepio: quia nō erat